

Kan statsministeren så ikke godt forstå, at man ikke behøver at forstå voldsomt mange tal for at sige, at det her er ravruskende skævt, det er en ravruskende skæv undersøgelse, og den kan regeringen ikke bruge til at hvidvaske, at det går godt?

Tværtimod, det går skidt, og det siger alle, der har forstand på det. Det gør det, fordi regeringen med Dansk Folkepartis støtte har lavet en så stram kommuneaftale, som tilfældet er, og den rammer specielt hårdt i yderområderne.

Jeg er ikke optaget af tal i det her, jeg er optaget af virkeligheden, jeg er optaget af den virkelighed, der betyder, at nogle mennesker bliver svigtet utrolig groft. De mennesker i de svage grupper har det kendetegn, at de før har prøvet at blive svigtet groft, det er de blevet mange gange i deres liv. Derfor er måske den allerværste situation, de er endt i, den, at ingen vil tage ansvar for det, der sker; statsministeren vasker hænder, vil slet ikke tage noget ansvar på sig og siger, at det ikke er hans skyld.

Når man er til møder rundt med lokale politikere fra Venstre, fra De Konservative, fra Dansk Folkeparti osv., så siger de, at det ikke er deres skyld, at det her sker lokalt. Det er, fordi der er så stram en kommuneaftale, at vi er tvunget ud i de her brutale ting over for udsatte grupper.

Jeg synes, der er noget underligt ved ikke at ville påtage sig et ansvar for de ting, man gennemfører, jeg synes, der er noget underligt ved at sige ét og så i virkeligheden gøre det stik modsatte, og det gælder både regeringspartierne og også Dansk Folkeparti. Så svigter man.

Kl. 23.00

Jeg synes selv, der er noget mandigt ved at stå op imod Dansk Industri og FDM og Landbrugsraadet. Det er sådan, oprejste folk vil slås mod hinanden; al respekt for det.

Men når en regering kaster sig over de mest udsatte grupper, som hr. Holger K. Nielsen tidligere har dokumenteret, så er det direkte i aftalen, at det er planen. Så jeg synes, at man svigter, fordi jeg synes, der er noget underligt skamløst ved at kaste sig over grupper, der ikke selv kan forsvare sig.

Statsministeren vidste jo godt, og finansministeren vidste godt, og socialministeren vidste godt, da den her aftale blev lavet, at dem, amterne betjener på det sociale område, er de sindslidende, det er de hjemløse, det er misbrugerne, det er de handicappede, det er de mest udsatte børn.

Derfor, lad være med det påtagne hykleri, som jeg synes det er, at være overrasket over, at amterne så faktisk gør de ting, der er en del af aftalen. Derfor duer den der med, at det var tallene, der ikke holdt, ikke. Det er virkeligheden, der trænger sig på for statsministeren. Erkend det dog.

Ole Stavad (S):

Jeg var lidt usikker på, hvordan jeg skulle opfatte statsministerens svar på mine spørgsmål i forhold til strukturkommissionen. Tonen var venlig, det takker jeg for, men jeg synes et eller andet sted, det er meget skuffende, at statsministeren faktisk mener, at vi på rimelig vis er tilgodeset i det forløb, der har været. Så er der i hvert fald meget, meget langt imellem den måde, som vi har opfattet signaler fra regeringen på, og det, regeringen har ment med det, de vil levere.

Det er heller ikke sådan, at statsministeren behøver at være så meget i tvivl om, hvad det er, Socialdemokratiet mener. Det er jo derfor, Socialdemokratiets formand, hr. Poul Nyrup Rasmussen, den 5. september sendte et brev, ikke et, vi har sendt ud i den store verden og sådan noget, fordi vi har betragtet det her som noget, vi skulle prøve i fællesskab at finde en løsning på, men skrevet et brev, hvor vi forsøgte at ridse nogle hovedprincipper op, og hvad det er for en model, man skulle betjene sig af.

Så til det der med, at der har været mange kontakter. Jeg ved ikke helt, hvordan man tæller, men i hvert fald med hensyn til det, jeg har været involveret i, har der været tre, og der hvor jeg kommer fra, plejer vi at sige, at der skal tre til flere og syv til mange. Så hvis det er sådan, at vi skal bruge den definition, kan vi sige, at der har været flere kontakter. Længere kan vi ikke gå, i hvert fald ikke i Vendsyssel.

Men måtte jeg så stille statsministeren et helt konkret spørgsmål. For vi er jo stadig væk enige om, at vi skal prøve at få noget fornuftigt ud af det her, og jeg vil meget gerne tolke det, statsministeren sagde, som en imødekommelse. Så når det er sådan, at statsministeren siger, at han er parat til at være den, der er murbrækker for, at regeringen sørger for, at der løbende bliver nogle kontakter i forhold til kommissionen, så går jeg ud fra, at det bliver med mulighed for, at vi kan møde kommissionen, at det ikke er gennem et filter, at vi skal snakke med indenrigs- og sundhedsministeren, erhvervs- og økonomiministerne. For forudsætningen for, at vi har en